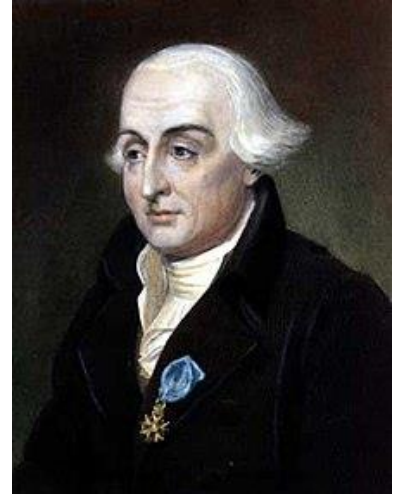

Joseph Louis Lagrange i l'Univers mecànic (1736 - 1813, Itàlia-Prússia-França)

Joseph Luis Lagrange va ser un matemàtic, físic i astrònom. Va néixer a Itàlia i al llarg de la seva vida va viure i treballar també a la Cort de Prússia i de França. Va ser un geni, treballador incansable, i amb un caràcter tímid i trist.

Va néixer el 1736 a Torí. Va ser el més petit d'onze germans. Va estudiar a la Universitat de Torí i fins els 17 anys no s'interessà per les matemàtiques, gràcies a un llibre de Halley sobre l'ús de l'àlgebra en l'òptica. Sense ajuda de professors, en poc temps va dominar el que llavors es coneixia com anàlisi modern i va publicar el seu primer treball.

Als 19 anys Lagrange va enviar les demostracions d'un problema al gran matemàtic Leonhard Euler, el qual es va quedar impressionat amb el treball del jove. Així, Lagrange va entrar en l'elit dels matemàtics de la seva època. El 1758 va publicar els seus primers treballs matemàtics.

Als 28 anys va guanyar el Premi de l'Acadèmia de Ciències de París per un article sobre el moviment de libració de la Lluna, unes petites oscil·lacions del satèl·lit que permeten veure una part de la seva cara fosca.

El 1766, als 30 anys d'edat, el rei Federic II el gran de Prússia, amb les recomanacions d'Euler i d'Alembert, el va nomenar director de l'Acadèmia de Ciències de Berlín. Allà, Lagrange s'hi va estar vint anys i va escriure prop de 150 articles sobre matemàtiques i mecànica, d'entre els quals destaca la seva obra mestra Mecànica Analítica, en la qual reformula amb un anàlisi extremadament elegant la mecànica clàssica de Newton per simplificar les fórmules i facilitar els càlculs. La seva vida personal no va ser tan bona ja que també allà es va casar però el seu matrimoni va ser un fracàs i a més la seva dona va morir aviat.

El 1786 el rei prussià va morir i el rei de França, Lluís XVI, li va oferir ser el matemàtic de la seva cort. Ell acceptà i es mudà a París. Va ser molt ben rebut però la seva adaptació a París va ser dura. Poc després de la seva arribada va esclatar la Revolució Francesa encara que ell no va tenir cap problema amb cap govern revolucionari. El 1792 es va tornar a casar, aquesta vegada el seu matrimoni va ser feliç.

El 1794 va ser nomenat professor de *l'École Polytechnique* i un any després va ser nomenat un dels deu membres del comitè fundador del *Bureau des Longitudes*.

En astronomia es va interessar pel problema dels tres cossos sota l'acció de la gravetat i va descobrir els Punts de Lagrange, regions situades en la transició de la gravetat d'un cos amb respecte a un altre, en els quals les forces de la gravetat s'anul·len.

Napoleó Bonaparte el va nomenar senador i compte de l'imperi. Al 1810 va començar una revisió completa de la seva gran obra Mecànica Analítica però no la va poder acabar ja que va morir el 1813.